

Sygn. akt VII Ua 3/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w J. VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Liliana Gambal

Sędziowie: SSO Izabela Głowacka-Damaszko SSO Anna Rej-Żuk

Protokolant: Joanna Pajorska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 marca 2013 r. w J.

sprawy z odwołania E. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o odsetki za zwłokę w wypłacie świadczenia

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w J.

z dnia 30 października 2012 r. sygn. akt IV U 201/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni E. G. prawo do ustawowych odsetek za zwłokę w wypłacie jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku zrównanego z wypadkiem przy pracy z dnia 17.03.2009 r., począwszy od dnia 27 kwietnia 2010 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawczyni kwotę 30,- zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VII Ua 3/13

UZASADNIENIE

E. G. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 11.05.2012 r. odmawiającej jej prawa do ustawowych odsetek od kwoty jednorazowego odszkodowania przyznanego wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 15.12.2011 r.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wskazując, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art.11 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zgodnie z którym ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Przyznanie, odmowa przyznania jednorazowego odszkodowania lub ustalenie jego wysokości następuje w drodze decyzji Zakładu, którą wydaje się po otrzymaniu orzeczenia lekarza orzecznika lub komisji lekarskiej lub wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Decyzją z dnia 08.02.2012 r. wykonano wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 15.12.2011 r., którym przyznano wnioskodawczyni jednorazowe odszkodowanie z tytułu ustalonego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 22 %, ale w treści tego wyroku nie ustalono prawa wnioskodawczyni do ustawowych odsetek. Żądanie wnioskodawczyni jest zatem bezpodstawne.

Wyrokiem z dnia 30.10.2012 r. Sąd Rejonowy w J. Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawczynie zasądając od niej na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy oparł się na następujących ustaleniach:

E. G.w dniu 17.03.2009 r. uległa wypadkowi, polegającemu na tym, że podczas podróży samochodem osobowym drogą (...), w czasie wyprzedzania samochodu ciężarowego wykonała gwałtowny manewr hamownia. W wyniku tego manewru wnioskodawczynie następnego dnia zaczęła odczuwać mdłości oraz bóle kręgosłupa. Pracodawca wnioskodawczynie NZOZ (...)w L.uznał to zdarzenie za zdarzenie traktowane na równi z wypadkiem przy pracy. Wniosek o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku zrównanego z wypadkiem przy pracy wnioskodawczynie przesłała do ZUS w dniu 08.01.2010 r.

W dniu 27.04.2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wydał decyzję odmawiającą wnioskodawczynie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku zrównanego z wypadkiem przy pracy z uwagi na brak znamion wypadku zrównanego z wypadkiem przy pracy. W czasie postępowania ustalano, czy wnioskodawczynie podlegała w dacie wypadku ubezpieczeniu wypadkowemu (15.01.2010 r.), zwracano się do pracodawcy o przesłanie kopii polecenia wyjazdu na szkolenia (19.01.2010 r.) z ponagleniem (22.02.2010 r.) i wyjaśnieniem zasad udziału E. G. w tym szkoleniu (24.03.2010 r.). W dniu 26.04.2010 r. została wydana opinia prawna na temat odmowy uznania wypadku wnioskodawczynie za wypadek zrównany z wypadkiem przy pracy.

W związku z wniesionym przez E. G.odwołaniem postępowanie przed Sądem Rejonowym w J. toczyło się do dnia 15.12.2011 r., zaś przed Sądem Okręgowym w J. do dnia 31.08.2012 r. Postępowanie sądowe zostało zakończone przyznaniem wnioskodawczynie prawa do jednorazowego odszkodowania w kwocie odpowiadającej 22 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Sąd Rejonowy wydał pozytywne dla wnioskodawczynie rozstrzygnięcie w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów oraz opinii biegłych neurochirurga, laryngologa i foniatry.

W dniu 08.02.2012 r. strona pozwana wydała decyzję o przyznaniu wnioskodawczynie prawa do jednorazowego odszkodowania i wypłacono jej jednorazowe odszkodowanie.

W oparciu o tak poczynione ustalenia Sąd Rejonowy stwierdził, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Sąd ten zważył, że podstawą roszczeń wnioskodawczynie był art.85 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, że jeżeli Zakład Ubezpieczeń Społecznych - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

W ocenie Sądu I instancji z analizy postępowania administracyjnego nie wynika, by strona pozwana dopuściła się zawinionego opóźnienia w rozpoznaniu sprawy. Wydanie decyzji odmownej było poprzedzone koniecznymi działaniami zmierzającymi do poczynienia ustaleń niezbędnych do właściwej oceny wypadku E. G.. W toku tego postępowania strona pozwana wręcz ponaglała pracodawcę wnioskodawczynie do udzielenia niezbędnych wyjaśnień. Dopiero po zgromadzeniu materiału dowodowego wydana została w dniu 27.04.2010 r. decyzja. Z kolei po wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy w J. w dniu 15.12.2011 r. została wydana w dniu 08.02.2012 r. decyzja o przyznaniu i wypłacie wnioskodawczynie jednorazowego odszkodowania. Stało się to jeszcze przed uprawomocnieniem rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, co miało miejsce dopiero w dniu 31.08.2012 r. Biorąc po uwagę przebieg postępowania nie można, zdaniem Sądu Rejonowego, zarzucić stronie pozwanej opóźnień skutkujących przyznaniem wnioskodawczynie prawa do ustawowych odsetek. Strona pozwana nie naruszyła art.15 ust.2 pkt 2 ustawy o

ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, albowiem przyznała wnioskodawczyni jednorazowe odszkodowania w terminie 14 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności w sprawie.

Od powyższego rozstrzygnięcia wnioskodawczyni wniosła apelację zaskarżając wyrok w całości i zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na błędnych założeniach, że decyzją w sprawie była ta, która powstała w oparciu o orzeczenie Sądu.

Wskazując na powyższe apelująca wniosła:

1. o zmianę zaskarżonego wyroku przez przyznanie powódce odsetek od dnia 27 kwietnia 2010 r, albowiem wtedy organ rentowy podjął decyzję w sprawie. Zmiana decyzji nastąpiła w oparciu o wyrok sądu i to on był decydujący w sprawie.
2. o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, ewentualnie:
3. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania - przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego, jako części kosztów procesu.

Zdaniem apelującej Sąd Rejonowy nieprawidłowo przyjął, że niezbędne wyjaśnienia do wydania prawidłowej decyzji oraz ustalenia stanu faktycznego nastąpiły wskutek postępowania przed sądem. W orzeczeniu pominięto ważną prawnie decyzję z dnia 27.04.2010 r., którą organ rentowy wydał w oparciu o wszystkie niezbędne dowody i fakty, przekazane przez zakład pracy i powódkę w ilości i argumentacji jaka była przekazana do rozstrzygnięcia sądowego. Apelująca podkreśliła, że w myśl uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2009 r. sygn. akt I UZP 2/09, w razie odmowy przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy - orzeczeniem o uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu art.46 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych jest decyzja organu rentowego o odmowie przyznania jednorazowego odszkodowania (art.15 ust.2 pkt 2 tej ustawy). Wysokość jednorazowego odszkodowania ustala się według stawek za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu obowiązujących w dniu wydania tej decyzji, a kwota należnego odszkodowania przysługuje wraz z ustawowymi odsetkami określonymi przepisami prawa cywilnego od daty wydania zaskarżonej decyzji. Wnioskodawczyni podniosła, że w postępowaniu sądowym nie wniesiono niczego co byłoby nieznanne lub mogło wpłynąć na decyzję w całym procesie. Wszystkie okoliczności, dowody, dokumenty były przekazane do ZUS przed wydaniem decyzji z dnia 27.04.2010 r. Jedyne nieznaną była wysokość odszkodowania. Tej jednak organ rentowy nie ustalił, ponieważ wydając decyzję odmowną nie dopuścił do orzeczeń lekarskich. Te zaś w toku sprawy wydali biegli sądowi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Okręgowy w pełni podzielił zarzut i argumentację odwołującej się, że organ rentowy już w czasie wydawania decyzji z dnia 27.04.2010 r. posiadał wszelką niezbędną wiedzę na temat okoliczności zdarzenia z dnia 17.03.2009 r., pozwalającą na uznanie przedmiotowego zdarzenia za wypadek zrównany z wypadkiem przy pracy. W trakcie postępowania przed organem rentowym złożone zostały wszystkie niezbędne wyjaśnienia, a także zgromadzona została stosowna dokumentacja, przekazana następnie w całości do Sądu Rejonowego w związku z odwołaniem wnioskodawczyni od decyzji odmawiającej jej prawa do jednorazowego odszkodowania. W toczącym się wówczas postępowaniu sądowym nie ujawniono żadnych nowych okoliczności dotyczących wypadku wnioskodawczyni w dniu 17.03.2009 r. Sąd Rejonowy nie przeprowadzał w tym zakresie żadnego postępowania dowodowego, poprzestając na ocenie, że w związku z koniecznością wzięcia udziału w specjalistycznym szkoleniu wnioskodawczyni była zobligowana do wyjazdu, który stanowił przez to podróż służbową niezależnie od tego, kto ponosił jej koszty. Sąd Rejonowy w ogóle nie badał przy tym kwestii związanych z ustaleniem, czy w dniu 17.03.2009 r. doszło do wypadku, czy też nie. Przeprowadzone wówczas przez Sąd Rejonowy postępowanie dotyczyło przede wszystkim oceny skutków zdarzenia ocenionego przez ten Sąd za wypadek zrównany z wypadkiem przy pracy i ustalenia wysokości poniesionego przez wnioskodawczynię uszczerbku na zdrowiu. Ostatecznie wyrokiem z dnia

15.12.2011 r. Sąd Rejonowy zmienił decyzję organu rentowego z dnia 27.04.2010 r. przyznając wnioskodawczyni prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie odpowiadającej 22% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Organ rentowy nie kwestionował powyższego rozstrzygnięcia godząc się tym samym z oceną prawną zdarzenia z dnia 17.03.2009 r. dokonaną przez Sąd Rejonowy jako wypadku zrównanego z wypadkiem przy pracy.

Reasumując, obecnie Sąd Okręgowy zważył, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym toczącym się w sprawie o przyznanie wnioskodawczyni prawa do jednorazowego odszkodowania nie pojawiły się żadne nowe, nieznanne wcześniej okoliczności, które mogłyby wpłynąć na treść rozstrzygnięcia co do samej zasady. Wszystkie okoliczności, dowody, dokumenty były przekazane do ZUS przed wydaniem decyzji z dnia 27.04.2010 r. Nieznana była jedynie wysokość odszkodowania i tej kwestii dotyczyło postępowanie sądowe. Jednakże już organ rentowy winien był na podstawie posiadanego materiału dowodowego ocenić, że wnioskodawczyni w dniu 17.03.2009 r. uległa wypadkowi zrównanemu z wypadkiem przy pracy i decyzją z dnia 27.04.2010 r. przyznać jej stosowne prawo do odszkodowania. Tym samym, odmiennie niż Sąd I instancji, Sąd Okręgowy przyjął, że od tej daty organ rentowy pozostawał w zwłóce z wypłatą należnego wnioskodawczyni odszkodowania, co skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku, poprzez przyznanie wnioskodawczyni prawa do ustawowych odsetek za zwłokę począwszy od 27.04.2010 r. do dnia zapłaty (art.386 § 1 k.p.c.).

Orzeczenie o kosztach zapadło w oparciu o art.98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Wysokość powyższych kosztów ustalona została na podstawie art.35 ust.1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych tytułem zwrotu opłaty podstawowej od apelacji w kwocie 30 zł.